Написав Рибаков Віктор
Понеділок, 22 жовтня 2018, 13:43

За стінами Церкви

У Церкві не побачиш те,
Які ми з вами християни,
Це краще видно між людей,
У світі, за її стінАми.

Якщо ми в ньому на мирських,
В своїх пожадливостях схожі,
То хіба можна про таких,
Сказати, що це діти Божі.

Або, якщО ми двом панам -
І Богу служимо, й мамоні,
То чи не звісно добре нам -
Що плотські ми, а не духовні.

Або коли нам суєта,
Настільки заповняє серце,
Що згадуємо ми Христа,
Лише, коли йдемО до Церкви.

А чи ми любимо людей -
Як тОму Біблія навчає?
Чи не відводимо очей -
Коли хтось руку простягає?

Та що до інших, до своїх,
Чи пробуваємо в любові?
Чи зразу видно в нас таких,
Що називаються Христові.

А відкриваємо вуста,
Як часто між людей для тОго ?
Щоб розповісти про Христа,
І навернути їх до Бога.

Чи люди бачать в нас оте,
Що на їх думку робить віра ?
Чи це велике і святе,
Ми в їх очах не осквернили.

Бо Якщо в світі ми нічим,
Не відрізняємось від інших,
То не врятуємося тим,
Що йдЕмо в Церкву, раз на тиждень.

Рибаков Віктор м. Луцьк